No. 84. 1841.

VLISSINGSCHE COURANT

Vrijdag 16 Julij.

INGEZONDEN STUKKEN.

Verslag der Gedeputeerde aan de Provinciale Staten van Zeeland.

II.

"Wat had Nederland meer kunnen hebben en zijn, dan het heeft en is, indien hetzelve zich niet te beklagen had over dat alles wat bij ons voorgaande art. is aangewezen, als onder de 27-jarige regering van Koning WILLEM I mede te hebben plaats gevonden?"

Met dit denkbeeld besloten wij het even genoemde artikel; en inderdaad er zou zich hier een ruim veld openen voor beschouwingen en vergelijkingen met andere Staten, die b. v. niet minder in ontwikkeling van handel en nijverheid, in algemeene verlichting en beschaving, in staatkundige en burgerlijke vrijheid, in verbetering van communicatien, en in 't algemeen in morele en materiele welvaart zijn vooruitgegaan, dan wij gezegd worden te zijn, maar die daarenboven den drukkenden schuldenlast, onder welken zij tijdens den val des veroveraars gebukt gingen, in gelijke mate hebben zien afnemen, als de onze grooter en bezwarender werd; en daarentegen hunne magt, hunne bevolkingen, (*) hunnen invloed op de algemeene aangelegenheden van Europa, hun nationaal crediet zagen klimmen, in gelijke evenredigheid als wij dit een en ander bij ons hebben zien dalen.

Spreekt men van vermeerdering van den *nationalen rykdom*, wie zal het tegenspreken, dat deze bij ons te lande over 't algemeen *uitsluitend* heeft plaats gevonden bij het betrekkelijk kleine getal rijken en aanzienlijken, welke zich op allerlei wijze, door posten, door invloed, door het belasting-stelsel, door de gelegenheid tot voordeelige geldbelegging in voor het rijk hoogst schadelijke leeningen, door het genot van hooge intressen, door velerlei zonderlinge financiele operatien, door onevenredige begunstigingen zelfs in vakken van handel en nijverheid [?], zagen bevoorregt!

Maar slaat men het oog op de *massa* der burgers van den Staat, op den middelstand en op den kleineren burger, dan zal men zich wel voor die grootspraak moeten wachten, en verpligt zijn toe te stemmen, dat daar, en bijzonder *in Zeeland*, (uitzonderingen gelden hier niet,) de rijkdom, de welvaart NIET zijn toegenomen, ook niet bij den stand des landbouwers, onder welken men eertijds een veel grooter getal eigenaren van onbelaste goederen aantrof, dan thans, nu de meeste eigendommen in handen van rijke heeren zijn overgegaan, of wel met zware hypotheken ten hunnen behoeve zijn bezwaard geworden.

En ziet men op het getal *hulpbehoeftigen*, op datgene wat de *Kamper-Courant «gedwongene emigratie naar de Ommerschans"* noemt; op de noodzakelijkheid der jaarlijksche vermeerdering van Instellingen van liefdadigheid, van verschillenden aard; op den onderstand, in de kleine provincie Zeeland, (met eene bevolking van nog geene [?]000 zielen) aan niet minder dan 10,633 behoeftige *huisgezinnen* en *personen* benoodigd geweest; ongerekend de bedelaars in de Ommerschans, en die velen, welke door familien of verborgene weldoeners ondersteund, bewaard werden van tot de algemeene liefdadigheid de toevlugt te nemen. Ziet met daarop, en op de omstandigheid, dat jaarlijks (men vergelijke vrij de verslagen van H. E. [?]) het getal bedeelden steeds *grooter* wordt, zoo als dit nu weder het laatste jaar met 626 is toegenomen, [?] als de verleende onderstand met ƒ5266,61⁵ terwijl de bevolking slechts is vermeerderd met 1607 zielen; (voor een groot gedeelte kinderen, daar de geboorten 2302 meer bedragen dan de sterften,) dan moet eene schilderij [?] zijn voor het gevoel, als deed de regering van Koning WILLEM I ook aan *deze* klassen *«de dagen van [?] rampspoed vergeten,"* als deed zij in dit land, [?] *welvaart, voorspoed en tevredenheid heerschen,"* — [?]

[Zoo]iets kan met mogelijkheid slechts zijn nedergeschreven door iemand, die, tot het kleine bevoorregte getal behoorende, voor zich en de zijnen dagelijks overvloed van melk en honig ziet vloeijen; die nimmer uit zijne hooge gelukkige sfeer afdaalt, om eens aandachtig na te gaan, wat in lagere luchten zich al plaats grijpt, en die, [?] van zijn geluk en zijnen voorspoed, wanneer men hem zou willen verontrusten of vervolgen met schetsen van geleden wordende armoede en ellende, het voorbeeld volgt van dien zonderlingen vogel, welke, verontrust of gejaagd wordende, den kop in het zachte dons onder zijne vlerk verbergt, meenende dat daarom de verontrusters niet zien zullen, *wat hy* wenscht, dat voor hen onzigtbaar blijft.

Men vindt dan ook aan het slot van het verslag den wensch, «dat de aangevangene regering des (tegenwoor«digen) Konings, door de liefde en eendragt der Inge«zetenen geschraagd, langdurig en gelukkig zij en, ONS «BIJ TOENEMING DEZELFDE MATE VAN VOORSPOED EN WEL«VAART MOGE AANBRENGEN, WELKE ONS ONDER DE GEEIN«DIGDE REGERING VAN WILLEM I IS MOGEN TE BEURT VALLEN."

Behalve dat deze wensch eene onmogelijkheid, of liever eene tegenstrijdigheid bevat, omdat eene mate, die *toeneemt*, niet *dezelfde* kan zijn, verdient het opmerkzaamheid, dat daarbij niet gesproken wordt van de mate van voorspoed en welvaart welke aan *Nederland*, aan *de natie*, aan de *Zeeuwen* is en zal mogen te beurt vallen, maar het verslag zegt: «welke ONS is mogen te beurt vallen."

Nu weet men, dat hier Gedeputeerde Staten het woord rigten tot de Provinciale Staten van Zeeland, en men weet dus meteen, wat hier door «ONS" naar de letter altans, moet verstaan worden.

In *dien* zin dan ook heeft de wensch niets bevreemdends en kan, aldus opgevat, bezwaarlijk het gevoel van verontwaardiging gaande maken, hetwelk anders alligt ontstaan zou, ware de wensch *meer algemeen* gesteld, en op de geheele bevolking van Zeeland toegepast.

Maar is het dan aan den anderen kant, ook bij het geoorlofde, om zich zelven het goede toe te wenschen, niet een weinig al te zelfzuchtig, in zulk eene vergadering, met de behartiging en bevordering der *algemeene* gewestelijke belangen belast, slechts wenschen te uiten, die alleen betrekking schijnen te *kunnen* hebben op het groote 40tal mannen, uit welke die vergadering is zamengesteld?

Moest men dan hier ook niet *de massa* der Ingezetenen zijn gedachtig geweest, en de mate van welvaart, door *deze* genoten? of moest ook aan *haar* dezelfde mate, bij toeneming, nog te beurt vallen? Maar, daar zij van lieverlede armer en zwaarder gedrukt en belast werd, zoo zou zij *dan* immers geheel moeten verarmen? Armoede, druk, kommer, zorgen, kunnen immers *ook* toenemen, en eene mate, welke te dezen opzigte steeds grooter is geworden, moet wanneer zij *nog* zal toenemen, immers eindelijk *bovenmatig* groot en onduldbaar worden?

Wij zullen nu, om niet al te uitvoerig te zijn, nog slechts eenige zinsneden in het rapport voorkomende, aanstippen en daarbij kortelijk deze of gene vraag of aanmerking stellen.

Bladz. 4. *«Hadden wy aan dien Vorst* (WILLEM I) *«niets anders dan dit staatsverdrag te danken,* (de grondwet) *«hetzelve zou voldoende zyn, om Hem by ons en het «nageslacht in zegening te doen blyven."*

Gaf men ons dan in die grondwet zóóveel meer, dan wij vóór de overweldiging reeds bezaten, dan onze voorouders ons aan staatkundige en burgerlijke vrijheid hadden verworven en nagelaten?

Was dan de Nederlandsche natie geschikt voor eene *absolutistische* regering, en was het zelfs raadzaam, haar onder eene zoodanige te doen verblijven?

Was dan, naar de verkregene uitkomsten te oordeelen, dat staatsverdrag ook zóó voortreffelijk?

Behoort daarenboven ook niet bij een staatsverdrag, hoe goed en volkomen ook, de eerbied voor hetzelve, de getrouwe stipte naleving er van? Beteekent het zonder *dit* wel iets ter wereld?

Bladz. 4. *«Vroegere achterstanden zoowel van 's ryks «kas als* [?] *enz. gekweten."*

Waar zooveel *ongekwetene* achterstanden door eene regering worden achtergelaten, daar ware het beter van het kleine deel, dat gekweten is, maar niet te gewagen.

Bladz. 5. *«Is, hoe hagchelyk ook de omstandigheden «scheen, het nationaal crediet niet boven verwachting ge«handhaafd?"*

Dit zou men kunnen vernemen van die velen, die, in het vertrouwen op het bewaard of gehandhaafd blijven van 's lands crediet, de 2½ pct. W. S. tegen ongeveer 66 hadden ingekocht, en ze later voor iets meer dan de helft er van, (niet zelden om zich voor faillissement of voor andere ongelegenheden te hoeden,) hebben moeten te gelde maken. Dat zij, die deze stukken behouden hebben, ook *nu nog*, eens trachten, de betaalde waarde er voor terug te ontvangen!

Voorts zou men nog kunnen ondervragen diegenen, welke aan de regering tegen betaling *in klinkende munt* geleverd hadden, en die men of *schatkistbiljetten* gaf of — *niets*. *Zy* zullen kunnen getuigen, het verlies berekenende, daardoor bij hen geleden, hoe gegrond de hier gegeven lof is, «dat het nationaal crediet boven verwachting «werd gehandhaafd."

Bladz. 5. *«De openbare geldmiddelen by het eindigen «der vorige regering waren verre van den toestand, waar«in de onvermoeide zorgen des Konings gestrekt hadden «dezelve te brengen, en waarin zy waarschynlyk zouden «geweest zyn, indien het ongelukkige jaar* 1830 *en des«zelfs gevolgen* DE VROEGER PLAATS GEHAD HEBBENDE VER«BETERINGEN *niet hadden doen verloren gaan."*

Welke soort van vroeger plaats gehad hebbende verbeteringen dit was, kan men onderanderen bij OSIANDER lezen.

Geen twijfel, of de toestand en het beheer der financien werkte vóór de omwenteling mede tot vergrooting van het misnoegen der Belgen en tot hunnen eindelijken afval.

Bladz. 6. *«Wien zelfs zyne bitterste vyanden, zyne «afvallige en trouwlooze onderdanen gedurende eene 15-ja«rige regering geene enkele onwettige of willekeurige daad «hebben kunnen verwyten."*

Hieromtrent verwijzen wij alleen naar de Belgische dagbladen, in het laatste tijdvak dier 15-jarige regering in het licht verschenen.

Ook de denkbeelden der VAN HOGENDORP's, der THORBECKE's, GROEN's, en anderen zijn op dit punt eenigzins verschillend van die des stellers van het verslag: immers zooveel DE DADEN DER REGERING betreft. De daden van Koning WILLEM I *persoonlyk* mogen in deze dagen een veilig onderwerp voor eene lofrede zijn; met eene onpartijdige beoordeeling derzelve schijnt het voorzigtig, zich voor als nog niet bezig te houden.

Bladz. 6. *«Of zyn niet twee onzer voornaamste steden, «door zyne zorg, van* RUIME *havens in plaats van de «vervallene en onbruikbaar gewordene voorzien?"*

Zeker heeft Z. M. gewild, dat dit niet alleen *ruime*, maar ook behoorlijk *diepe* havens zouden geweest en gebleven zijn; en het is den vorst niet te wijten, dat bekrompenheid en eigenbelang oorzaak zijn geweest, dat altans één dier ruime havens thans geene diepte genoeg meer heeft, om, zelfs bij giertij, een klein schip van naauwelijks 13 voeten diepgang, zonder te ligten, zijne bestemming te kunnen doen bereiken, gelijk daarvan nog zeer onlangs het voorbeeld heeft bestaan.

Op bladz. 19 hiet het: *«De liefdadigheid der ingeze«tenen is, blykens het jaarlyksch bedrag der collecten, «groot, doch is* NIET *toereikend om in al de behoeften te «voorzien"* [zeker een gevolg van de *alom* verspreide *welvaart en voorspoed* bladz. 4 van het verslag] *«zoodat «nog zeer aanzienlyke som aan subsidien uit de plaat«selyke kassen gevorderd wordt."*

Op bladz. 20 daarentegen lezen wij: «— *vele door particulieren daargestelde liefdadige in«stellingen, mitsgaders vele byzondere liefdegiften,* KOMEN «RUIMSCHOOTS TE GEMOET *dan hetgeen de openbare armen«kassen tot vervulling der behoeften van de armen te kort «schieten."*

Wat *hier* dus de armenkassen te kort schieten, daarin wordt *ruimschoots te gemoet gekomen* door de liefdadigheid der bijzonders instellingen of giften van menschlievende pers-

(*) Men denke aan het groote 5 millioen nijvere Belgen, waardoor Nederlandsche bevolking is verminderd.

pen. Hier wordt alzoo niet van de gemeente-kassen gesproken. Maar op bladz. 19 was gezegd, dat de liefdadigheid *ontoereikend* was, » zoodat nog eene aanzienlijke som aan subsidien uit » de plaatselijke kassen gevorderd wordt." Dus, zou men zeggen, worden de armenkassen *niet* zoo ruimschoots door de liefdadigheid van bijzondere instellingen en personen te gemoet gekomen, als dit op bladz. 20 verzekerd wordt. De gemeente-kassen moeten daar met aanzienlijke subsidien bijspringen.

Wat moet iemand hiervan maken, die niet weet wat eigenlijk de waarheid is?

Op bladz. 21 blijkt, dat Zeeland in 1840 slechts 66 gedwongene of vrijwillige » *emigranten naar de Ommer-* » *schans*" heeft opgeleverd. Wanneer men echter verder op die bladz. leest, dat het onderhoud aldaar door de armbesturen en gestichten voor » *te duur*" wordt gehouden, dan laat zich ligtelijk begrijpen, dat deze besturen die emigratie geenszins in de hand werken. Van daar denkelijk het betrekkelijk kleine getal emigrés.

(Vervolg hierna.)

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

LONDEN, den 10 Julij. In den *Morning Advertiser* leest men hetgeen volgt:

De onderstaande verschrikkelijke bijzonderheden wegens de bemagtiging van eenen Portugeschen slavenhaalder zijn getrokken uit het dagboek van Hr. Ms. schooner *Fawn*, kruisende op de hoogte van Amerika. Op 19 Febr. 1841 voor de kust van Brazilie zijnde, ontwaarden wij eene zware brik. Wij veranderden onze rigting, ten einde haar den weg af te snijden. De brik scheen niet vermoed te hebben, dat ons vaartuig een oorlogschip was. Zoodra wij een paar kanonschoten op haar hadden gelost deed zij haar best om weg te komen. Wij deden nog eenige schoten in de lucht, daar wij niet voornemens waren de brik te treffen, omdat wij zeker waren dat zij slaven aan boord had.

Na onderscheiden manoeuvres kregen wij het vaartuig eindelijk in onze magt; al de slaven bevonden zich in het ruim en de luiken waren gesloten. Zoodra dezelve waren geopend aanschouwden wij een hartverscheurend tooneel. De dooden, de stervenden en de levenden lagen zonder onderscheid op en door elkander vermengd. Sommige dezer rampzaligen waren geheel met kinderpokken overdekt, anderen leden aan oogziekte of waren gansch en al blind. Men zag levende geraamten achtereenvolgend uit dat verpeste hol te voorschijn komen, bezwaarlijk het gewigt van hun ligchaam kunnende voortslepen; men zag moeders met zuigelingen aan de borst, zonder hun eenen enkelen droppel melk te kunnen geven

Al deze ongelukkigen waren geheel naakt en hun gansche ligchaam was met kwetsuren overdekt, ten gevolge van den ruwen planken vloer, waarop zij lagen. Wij hebben den prijs naar Rio Janeiro gebragt; gedurende den overtogt overleden 13 dezer ongelukkigen aan de pokken en 12 gaven nog in den haven den geest, terwijl ook aan boord van de *Crescent* die een gedeelte had overgenomen, eenige zijn gestorven. Nadat het bemagtigde vaartuig behoorlijk was uitgerookt werd het verkocht en de overgebleven, 180 slaven werden naar hun vaderland teruggevoerd, doch in weerwil van de meeste zorg overleden nog 20 derzelve gedurende de reis. De slavenhaalder was met 510 negers uit den Senegal vertrokken, en 13 dagen na zijne bemagtiging waren nog slechts 375 van die ongelukkigen in het leven.

— De dagbladen van Bombaij bevestigen, dat in Indië vooral in Pendschap, regeringloosheid en wanorde heerschten. De Engelsche overste *Foulks* is door de muitende soldaten levendig geroosterd. De troepen in Kaschmir volgden het voorbeeld van hunne kameraden in Lahore, vorderden verhoogde soldij, en, toen zij dit niet ontvingen, hieven zij hunne generaal *Mehan-Sing* aan stukken en plunderden zijn eigendom.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 11 Julij. Een Engelschman, met name *Campbell*, heeft berekend, dat iemand, die zeventig jaar oud werd, en zich alle dagen eenmaal scheert, (zoo als zulks in Engeland gebruiklijk is), juist zooveel tijd verliest, als noodig zou zijn, om zeven talen aan te leeren.

— Van de 14 bastilles om Parijs is men nu reeds aan 11 werkzaam; aan de drie overigen, namelijk die van *Romainville*, *Vauves* en *Montrouge*, zal ook binnen deze maand begonnen worden.

— Volgens het *Memorial des Pyrenées* zou het zoo lang gezochte *perpetuum mobile* of de *eindelooze beweging* gevonden zijn. Een zwaardveger te Tardets, met name *Elicabide*, zou na jaren arbeids en opoffering van geheel zijn gering vermogen, het vraagstuk dat zoo vele geleerden zoo lang heeft bezig gehouden, hebben opgelost. Het werktuig zou bestaan in een rad, hetwelk door 13 van 12 of 13 ballen voorziene hefboomen in beweging wordt gebragt. Het geheele toestel bestaat uit 122 stukken, die allen genummerd zijn om het geheel gemakkelijk uit een te kunnen nemen en weder in een te kunnen zetten. De uitvinder zou zijn werktuig naar de stad Pau overbrengen, om het aldaar te doen bezigtigen en onderzoeken. Het *Memorial* doet zijn berigt vergezeld gaan van de volgende opmerking. « *Blasco de Garay*, een burger uit de Spaansch Baskische provinciën, was, nu omtrent twee eeuwen geleden, uitvinder van de stoomkracht, die door *Karel V* werd miskend. Laat ons, zoo de uitvinding van onzen *Archimedes* van de Soule zoo juist is als men verzekert, hopen dat de uitvinder niet dezelfde onverschilligheid bij zijn land zal vinden."

In het Journal du Havre leest men ... het volgende berigt uit Nieuw-Orleans, alwaar het, tijdens het afzenden der jongste brieven, eene zoo algemeene als angstige spanning verwekte.

« Het naar Bordeaux bestemde Amerikaansche schip *Charles* was gezamenlijk met het naar Havre bestemde schip *Louis XIV*; gelukkiglijk de rivier afgesleept. Twee dagen na het uitvaren dezer schepen heeft eene stoomboot, die aan den mond van den Mississippi kruiste een drijvend schip ontwaart, hetzelve genaderd zijnde, maar niemand aan boord bemerkende had zij hare sloep afgezonden, om de zaak op te nemen. Er was niemand op het gansche dek, maar hier en daar lagen geheele plekken bloeds; de kamers waren insgelijks ledig en het naauwkeurigst onderzoek voerde tot niets anders, dan tot het doen herkennen van het schip voor den twee dagen te voren afgevaren *Charles*. De stoomboot heeft hetzelve op sleeptouw genomen en naar Nieuw-Orleans gevoerd.

De gissingen zijn, dat het schip door roovers geplunderd is. Het had eenige kisten met piasters aan boord, en had mannen, die zich als tusschendeks-passagiers hadden aangemeld, medegenomen. Men gist dat deze de misdadigers zijn, die zich na het volbrengen van het feit, met de sloep gered hebben.

— De *Constitutionel* beweert, dat de Porte voornemens is op nieuw eenen aanval op Tunis te wagen.

— De prokureur des Konings te Nantes is onlangs op eene niet onaardige wijze verschrikt geworden door iemand, die tot een jaar en een dag gevangenisstraf gevonnisd was en die reeds acht maanden had gezeten. Deze man, met name *Surgis*, meer dan wel hebbend van zijn huiszittend leven en verlangend een luchtje te scheppen, leverde bij den prokureur des Konings, een rekest in, met verzoek, dat hem vergund mogt worden, bij zekeren ondernemer van vrachtwagens eene proef te nemen van een door hem uitgevonden nieuw middel van vervoer. De prokureur des Konings, bevreesd, dat eene weigering de wereld van het voordeel van eenige nieuwe uitvinding versteken mogt, geeft het verlangd verlof en gelast een stads dienaar den man naar de opgegeven plaats te geleiden; maar naauwelijks is *Surgis* met zijn geleider op weg of hij zegt aan dezen: *Let wel op myn middel van vervoer;* hierop zet hij het op een loopen en loopt misschien nog. De stads dienaar heeft verklaard dat het middel proefhoudend was, en dat hij ten minste niet in staat was in snelheid daar tegen te wedijveren.

— Uit Nieuw-Orleans worden de volgende nadere bijzonderheden gemeld, ten opzigte van het door de Stoomboot *de Tyger* gevonden uitgeplunderde Amerikaansche schip *Charles*.

De kapitein van den *Tyger* zich aan boord van den *Charles* begeven hebbende, vond in de kajuit op de tafel staan vier flesschen porter bier, meer dan half uitgedronken, en waarvan, in plaatse dat men dezelve had ontkurkt, de halzen afgeslagen waren; de schuim van het bier scheen nog geheel versch. Al de koffers, bagaadje en kleederen van de passagiers en van den kapitein waren verdwenen.

Op het dek bevonden zich, zoo als reeds gezegd is, geheele plassen bloeds, en alles versterkte hem in het vermoeden, dat de *Charles* het tooneel van eene verschrikkelijke gruweldaad was geweest. Het geheele schip wel doorzocht hebbende, was de kapitein van den *Tyger* eenige uren blijven heen en weder kruisen, om te zien of hij ook iets naders mogt ontdekken; op eenigen afstand ontmoette hij eene sloep, die hij voor die van de *Charles* erkende; in de sloep bevond zich de hond van een der passagiers; die hond moet nog niet lang alzoo verlaten gedobberd hebben, want toen hij hem te drinken gaf, was het dier nog niet zeer dorstig.

Uit Nieuw-Orleans zijn twee stoombooten en een galjoot op ontdekking uitgezonden, maar den 9 Junij was er nog niets stelligs ontdekt; inmiddels waren er eenige verdachte personen aangehouden.

— Te Tours zijn, in den nacht van Zondag 4 op Maandag 5 Julij, twee sterke schokken van aardbeving waargenomen.

BELGIE.

BRUSSEL, den 9 Julij. Uit Luxemburg meldt men, dat Koning *Willem II.* zijn kortstondig verblijf in het Groot-Hertogdom heeft gekenmerkt door de herstelling van al de Notarissen, welke de heer *Hassenpflug*, onder *Willem I.*, willekeurig, uit hun ambt had gezet.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, den 16. Julij. Wij kunnen onze Stad- en Landgenooten op eene stellige wijs de aangename tijding mededeelen, dat het Standbeeld van Neêrlands grootsten Zeeheld, *Michiel Adriaanszoon de Ruiter*, waar van de gieting in de fabriek van de Heeren *Paul van Vlissingen* en *Dudok van Heel*, te Amsterdam op Dingsdag den 6. dezer heeft plaats gehad, thans van den vorm en het omkleedsel ontdaan, niet alleen *volkomen gelukt is*, maar dat den uitslag de verwachting *verre heeft overtroffen*.

— Gisteren arriveerde alhier met Zr. Ms. stoomjagt *de Leeuw*, Z. K. H. de Grootvorst *Konstantyn* van Rusland, en gevolg. Z. K. H. heeft gisteren de alhier aanwezige maritime etablissementen bezigtigd.

— Men schrijft uit Amsterdam den 9 dezer:

Zoo men verneemt, zou men zich niet alleen mogen vleijen van Zijne Majesteit den Koning, op Hoogstdeszelfs reis naar Vriesland, in den loop van deze maand, den weg over deze hoofdstad te zien nemen, maar ook van Z. M. alsdan een paar dagen alhier te zien vertoeven. De juiste tijd, wanneer zulks geschieden zal, is tot dus verre nog niet bekend.

BATAVIA, 29 Maart. Den 24. Februarij is eene ernstige insurrectie uitgebroken in de bovenlanden van Padang. Deze opstand was des te meer onverwacht, daar zij plaats had in het district van den zeer trouwen regent van Batipo. — Drie forten werden gelijktijdig onverhoeds aangevallen, doch slechts een bezweek voor het geweld. Door veertig man bezet was de verdediging even krachtdadig als roemrijk, tot dat een serjant, die reeds gekwetst was, het kruidmagazijn in brand stak, en daardoor een groot getal vijanden, met de meesten der zijnen, deed omkomen. — Den 26. Februarij. heeft de gouverneur der Westkust van Sumatra, de kolonel *Michiels*, zich in beweging gesteld, en den 4. Maart is de opstand gedempt, door de inneming van den hoofdzetel der insurgenten, wier opperhoofd zich op genade heeft overgegeven. De rust was overal hersteld. De forten *de Kock* en *Matoea* hebben zich met kracht verweerd, en zijn door den spoedigen aantogt van den kolonel *Michiels* terstond buiten gevaar gesteld.

— Te Ottendorf, in het Altonasche, is het water, gedurende een hevigen storm, in den nacht tusschen den 6 en 7 dezer, zoo hoog gestegen, dat vijfhonderd stuks runderen verdronken zijn.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 15 Julij. Sedert den 13. dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

The Ann, P. Dodd, Newcastle, steenkolen; Essex, R. Grand, Virginiën, tabak.

Voor Gend bestemd:

Eleonora, P. Cathuijzer, Liverpool, klipzout.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

Floridan, W. Prat, Newcastle; The Harriet, S. H. Vinsen, New-York; Wismar, H. J. Krohn, Kronstad; The Dromo, G. Hill, Bengalen; Francis Bown, A. Eddington, Liverpool; Hoop en Fortuin, E. H. Niehoff, Sunderland; allen met ballast, Antwerpen Packet, H. Salvesen, stukgoederen, Arensdahl; The Mermard, G. Popperell, stukgoederen; Cornf; Albert, J. A. van Borkum, stukgoederen, Hamburg; Prinses Victoria, T. Jackson, stukgoederen en passagiers, Londen.

Van Gend gezeild:

Claudine, H. Schlosmann, ballast, Lissabon; Forenungen, C. H. Zechow, ballast, Newcastle.

Van Vlissingen gezeild:

The Triton, G. S. Jackson, ballast, Sunderland.

ADVERTENTIEN.

Te Vlissingen, bij C. J. DE SWART.